

København, den 18. december 2013

**Sagsnr. 2013 - 1569/HCH/LOV
1. advokatreds**

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [advokat A] på vegne af [X] og [Y] klaget over [indklagede].

Sagens tema:

[Advokat A] har klaget over, at [indklagede] har indleveret en fogedrekvisition med anmodning om berømmelse uden forudgående varsel af debitor, ligesom der er klaget over, at rekvisitionen blev indleveret uden underretning til [advokat A].

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 13. maj 2013.

Sagsfremstilling:

[X] og [Y], der var bosiddende i [...], købte pr. 1. maj 2012 et sommerhus for 3.000.000 kr. Den 8. januar 2013 indgav de stævning mod sælger, idet de var af den opfattelse, at der var mangler ved huset. I forbindelse med stævningen blev der anmodet om afholdelse af syn og skøn.

[Indklagede] fremsatte på grund af købernes bopæl i udlandet begæring om, at de skulle stille sikkerhed for retssagens omkostninger. Retssagen blev imidlertid hævet den 5. marts 2013, idet [X] og [Y] i stedet fremsatte begæring om isoleret bevisoptagelse, som de forventede gennemført hurtigere end den anlagte retssag.

Retten på [...] tilkendte den 20. marts 2013 sælger af sommerhuset 7.500 kr. i sagsomkostninger. [Advokat A] har oplyst, at han først modtog afgørelsen om sagsomkostninger den 2. april 2013, og at der ikke af afgørelsen fremgik en frist for betaling af sagsomkostningerne.

Den 5. april 2013 fremsatte [indklagede] en begæring til Retten i [...] om udkørende fogedforretning på sommerhusets adresse. Af fogedrekvisitionen fremgår bl.a. følgende:

”De dømte sagsomkostninger skulle have været betalt senest den 3. april i år, jf. retsplejelovens § 481, stk. 1, jf. § 480, stk. 5.

*På denne baggrund, samt da ovennævnte ejendom ses at være deres eneste aktiv i Danmark, skal jeg anmode om, at fogedforretningen gennemføres **uden forudgående underretning til debitor**, idet mulighederne for at opnå dækning ellers må antages at blive væsentligt forringet med en nærliggende risiko for, at fordringen ellers ikke vil kunne inddrives, jf. retsplejelovens § 493, stk. 2 og inkassolovens § 11.*

...

Debitor var under den forudgående retssag repræsenteret ved [advokat A] fra [Advokatfirma B], til hvem kopi af denne fogedbegæring ikke er tilsendt, jf. ovennævnte begæring om, at fogedforretningen gennemføres uden forudgående varsel.”

Retten i [...] traf den 18. april 2013 afgørelse om, at der ikke var grundlag for at foretage en fogedforretning uden underretning til debitor.

[Indklagede] anmodede herefter ved e-mail af 19. april 2013 til Retten i [...] om, at der blev foretaget almindelig udkørende fogedretning. Samme dag blev [advokat A] bekendt med begæringen om fogedforretning uden varsel af debitor og han foranledigede herefter, at sagsomkostningerne fra byretssagen blev betalt.

[Advokat A] har i brev af 8. maj 2013 til Advokatnævnet oplyst, at Retten i [...] siden har afvist anmodningen om isoleret bevisoptagelse, idet retten fandt, at der var tale om en omgåelse af reglerne om sikkerhedsstillelse. Sagen om manglerne ved sommerhuset er herefter på ny anlagt ved Retten på [...], og der er stillet behørig sikkerhed.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Advokat A] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at anmode fogedretten om udkørende fogedforretning uden varsel af debitor, og ved ikke at underrette [advokat A], der var advokat for debitor, om anmodningen.

[Advokat A] har til støtte herfor bl.a. anført, at [indklagede] burde have undersøgt [X's] og [Y's] forhold nærmere, og at han da ville have fundet ud af, at de – udover sommerhuset – havde anden fast ejendom samt pensionsopsparinger i Danmark, hvorfor der ikke var overhængende risiko for, at fordringen mod dem ikke kunne inddrives.

[Advokat A] har desuden anført, at fordringen er lille i forhold til det retsskridt, som [indklagede] iværksatte, og at [indklagede] kunne have rettet henvendelse om betaling til [advokat A] eller til [X] og [Y] direkte i stedet for at indgive anmodningen til fogedretten.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført, at anmodningen til fogedretten om udkørende fogedforretning uden varsel af debitor var udtryk for nødvendig varetagelse af hans klients interesser.

[Indklagede] har desuden anført, at han ikke havde pligt til at orientere [advokat A] om anmodningen til fogedretten, idet anmodningen netop indebar, at debitor ikke skulle varsles, og idet [advokat A], som debtors advokat, ikke kunne pålægges tavshedspligt omkring anmodningen.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder under hensyn til, at der var tale om en anmodning om udkørende fogedforretning uden varsel af debitor, at det ikke var i strid med god advokatskik, at [advokat A] ikke blev orienteret om anmodningen.

Advokatnævnet har lagt vægt på, at der er tale om et lovligt retsmiddel, jf. retsplejelovens § 493, stk. 2, hvorefter fogedretten påser, at betingelserne er opfyldt.

[Indklagede] findes heller ikke i øvrigt at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Som følge heraf frifindes [indklagede] for adfærdsklagen.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] frifindes.

På nævnets vegne

Elisabeth Mejnertz